

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. L. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2013, č. j. OAM-72/ZA-ZA06-ZA04-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 7. 2013, č. j. 41 Az 9/2013 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“).

V kasační stížnosti ze dne 14. 8. 2013 žalobce uváděl kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. b) a d) a požádal rovněž o ustanovení právního zástupce, který by jej zastupoval v řízení o kasační stížnosti. Svou žádost odůvodnil nedostatkem finančních prostředků. Tvrdil, že v České republice nevládní žádný hmotný ani nehmotný majetek krom nejnutnějších věcí osobní potřeby a v současné době nepracuje. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 10. 9. 2013 vyzval žalobce k doložení majetkových poměrů, jejichž správné zjištění a doložení je jedním z předpokladů pro osvobození od soudních poplatků a s tím spojeného ustanovení právního zástupce. Za tímto účelem byl žalobci zaslán formulář – *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce*, který je založen na dlouhodobé soudní praxi, a údaje, které tam má žadatel vyplnit, lze mít z hlediska rozhodování o osvobození od soudních poplatků za podstatné (vlastnictví movitého, nemovitého majetku, vyživovací povinnosti, dluhy, apod.). K vyplnění a zaslání uvedeného formuláře byla žalobci stanovena lhůta 15 dnů od jeho doručení. Přípis s formulářem byl žalobci doručen dne 12. 9. 2013, ale žalobce na něj nereagoval.

Nejvyšší správní soud zastává konstantní názor, že výdělkové a majetkové poměry žadatele sám z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. např. rozsudek tohoto soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 – 50). Pokud žalobce sám své majetkové poměry nedoložil, nemohl mít soud dostatek zákonem předvídaných podkladů pro rozhodnutí o ustanovení zástupce. Proto usnesením ze dne 15. 11. 2013, č. j. 3 Azs 22/2013 – 15, návrh žalobce zamítl a dal mu zároveň možnost opatřit si advokáta sám, na což mu poskytl další lhůtu 15 dnů.

V usnesení byl žalobce poučen o následcích marného uplynutí lhůty ke splnění uvedené povinnosti. V posuzovaném případě je namístě zdůraznit, že žalobce měl fakticky na doložení majetkových poměrů více než 2 měsíce, po které na uvedený požadavek Nejvyššího správního soudu vůbec nereagoval, aniž by alespoň pokusil toto své chování vysvětlit.

Usnesení, kterým byla žalobcova žádost o ustanovení zástupce zamítnuta, doručoval soud na adresu, kterou sám žalobce uvedl v kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl zastížen, byla zásilka uložena a k vyzvednutí připravena dne 20. 11. 2013. Žalobci byla zároveň zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Vzhledem k tomu, že písemnost nebyla ve lhůtě 10 dnů od uložení vyzvednuta, byla dne 3. 12. 2013 vložena do žalobcovy domovní schránky. Dle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s. platí, že „*nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl*“. Lhůta 10 dnů počala v daném případě běžet dne 20. 11. 2013 a písemnost se považuje za doručenou dnem 2. 12. 2013. To je rovněž den, kdy usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce nabylo právní moci, a začala běžet 15 denní lhůta, ve které mohl žalobce soudu doložit plnou moc zvoleného advokáta.

Uvedená 15 denní lhůta skončila dne 17. 12. 2013, avšak žádnou plnou moc udělenou advokátovi žalobce do dnešního dne nepředložil. Nejvyšší správní soud připomíná, že i ve správním právu platí klasická právní zásada *vigilantibus iura scripta sunt* (práva náleží bdělým), bylo proto na žalobci a v jeho zájmu, aby se soudem spolupracoval, zasílané písemnosti si přebíral a náležitě reagoval.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud dal usnesením ze dne 15. 11. 2013 žalobci možnost podmínku dle § 105 odst. 2 s. ř. s. splnit. Žalobce však ve stanovené lhůtě nedoložil, že by sám měl předepsané právnické vzdělání a nepředložil ani plnou moc udělenou advokátovi, který by jej v řízení o kasační stížnosti zastupoval. Nejvyšší správní soud konstatuje, že v posuzované věci nebyla splněna jedna z podmínek řízení, a proto kasační stížnost žalobce podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud o nákladech řízení podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. ledna 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu